

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-168(26)/11/BZ

Warszawa, dnia 30 maja 2012 r.

DECYZJA NR DNR-1/71/2012

Na podstawie art. 67a § 1 pkt 2 w związku z art. 2 § 2 i 207 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm), po przeprowadzeniu postępowania wszczętego w związku z wnioskiem przedsiębiorcy Teresy Durak, współnika spółki cywilnej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „MARGO” w Kolbuszowej Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odmawia odroczenia płatności lub rozłożenia na raty zapłaty kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych, nałożonej decyzją nr DNR-1/29/2012 z dnia 19 marca 2012 r.

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 25 kwietnia 2012 r. przedsiębiorca Teresa Durak, współnik spółki cywilnej, prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą „MARGO” w Kolbuszowej (zwana dalej „stroną postępowania”) złożyła wniosek o odroczenie płatności lub rozłożenie na raty zapłaty kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych, nałożonej na nią decyzją nr DNR-1/29/2012 z dnia 19 marca 2012 r. W uzasadnieniu wniosku przedsiębiorca podniósł, iż ma „bardzo poważne problemy finansowe”. Z uwagi na fakt, iż przedsiębiorca ten nie przedłożył jakichkolwiek dowodów potwierdzających powyższą okoliczność, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) pismem z dnia 7 maja 2012 r. zwrócił się do strony postępowania o przedstawienie dowodów potwierdzających istnienie „ważnego interesu” lub „interesu publicznego”, przemawiających za odroczeniem płatności lub rozłożeniem na raty zapłaty należności.

Strona postępowania nie ustosunkowała się do tego pisma, nie skorzystała również z przysługującego jej prawa do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawem do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Decyzją nr DNR-1/29/2012 z dnia 19 marca 2012 r., wydaną na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 w zw. z art. 13 i art. 25a ust. 1 i 6 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r., Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem UOKiK”, nałożył solidarnie na przedsiębiorców Teresę Durak i Józefa Gul, współników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą „MARGO” w Kolbuszowej obowiązek zwrotu kwoty 422,06 zł, stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki kwestionowanego w postępowaniu administracyjnym produktu, przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

Zgodnie z art. 2 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.), jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, przepisy działu III tej ustawy stosuje się również do opłat oraz niepodatkowych należności budżetu państwa, do których ustalenia lub określenia uprawnione są inne, niż wymienione w § 1 pkt 1 tego przepisu organy, tzn. organy podatkowe. W myśl art. 3 pkt 8 ordynacji podatkowej, przez niepodatkowe należności budżetowe należy rozumieć niebędące podatkami i opłatami należności stanowiące dochód budżetu państwa lub budżetu jednostek samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publicznoprawnych.

Stosownie do art. 67a § 1 ordynacji podatkowej, organ może - na wniosek podatnika - odroczyć termin płatności podatku (w tym przypadku kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych), rozłożyć zapłatę na raty lub umorzyć w całości lub części zaległość podatkową. Organ jest związany wnioskiem strony postępowania w tym sensie, że nie może zastosować ulgi innej niż ta, o którą wnosi strona postępowania – w niniejszej sprawie strona wyraźnie wskazała, że żąda odroczenia płatności lub rozłożenia na raty zapłaty kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych. Zważyć należy, iż w świetle art. 67a § 1 ordynacji podatkowej organ podatkowy, na wniosek podatnika, z zastrzeżeniem art. 67b, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub

interesem publicznym, może m.in. odroczyć termin płatności podatku lub rozłożyć zapłatę podatku na raty. Żądanie strony postępowania jest zatem uzależnione od istnienia jej ważnego interesu lub interesu publicznego.

Analiza okoliczności podniesionych przez stronę postępowania pozwala uznać, że składając wniosek o odroczenie płatności lub rozłożenie na raty zapłaty kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych powołuje się na swój ważny interes. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, przesłanka "ważnego interesu podatnika" wymaga ustalenia sytuacji majątkowej podatnika, skutków ekonomicznych, jakie wystąpią w wyniku realizacji zobowiązania dla niego i jego rodziny. Prezes UOKiK nie ma jednak narzędzi do dokonywania takich ustaleń bez uzyskania informacji i dowodów od strony postępowania. W niniejszej sprawie Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o przedstawienie dowodów, które przemawiałyby za skorzystaniem z tej możliwości, jednakże strona nie ustosunkowała się do tej prośby. W ocenie Prezesa UOKiK, strona postępowania nie wykazała, iż nie jest w stanie zapłacić nałożonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/29/2012 z dnia 19 marca 2012 r. kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych. Jedynym uzasadnieniem dla złożonego wniosku, jakie wskazała strona postępowania były *„bardzo poważne problemy finansowe”*. Strona postępowania nie przedstawiła jednak żadnych dowodów z których wynikałoby, że jej sytuacja finansowa rzeczywiście uzasadnia odroczenie płatności lub rozłożenie na raty zapłaty kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych. Zgodnie z opinią wyrażoną przez Naczelnego Sądu Administracyjnego *„ważny interes podatnika to sytuacja, gdy z powodu nadzwyczajnych, losowych przypadków podatnik nie jest w stanie uregulować zaległości podatkowych. Będzie to utrata możliwości zarobkowania, utrata losowa majątku.”* (wyrok NSA z dnia 22 kwietnia 1999 r., S.A./SZ 850/98, niepubl.). Z informacji przekazanych przez stronę postępowania nie wynika, aby zaprzestała ona działalności gospodarczej a jedynie, że boryka się z poważnymi problemami natury finansowej. Niepowodzenia działalności gospodarczej nie mogą jednak skutkować automatycznym odroczeniem płatności lub rozłożeniem jej na raty, tym bardziej, iż kwota należności w tym przypadku nie jest znaczna. Każdy obywatel, rozpoczynając działalność gospodarczą, powinien podejmować decyzje w sposób przemyślany i zgodny z prawem. Jak stwierdził WSA w Gdańsku w wyroku z dnia 21 maja 2008 r., I SA/Gd 645/07; *„nie można przerzucać konsekwencji działania podmiotu, który jest profesjonalistą, na państwo i społeczeństwo”*. Strona postępowania jest profesjonalistą, powinna być zatem świadoma, że wprowadzane przez nią na rynek produkty nie są bezpieczne oraz że ich sprzedaż pociąga za

sobą określone konsekwencje prawne, takie jak konieczność zwrotu kwoty stanowiącej równowartość badań laboratoryjnych.

W przypadku decyzji uznaniowych, do jakich zalicza się decyzja o odroczeniu płatności lub rozłożeniu na raty zapłaty kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych, to organowi pozostawiona jest swoboda wyboru konsekwencji prawnych. Jak stwierdził WSA we Wrocławiu w wyroku z dnia 26 stycznia 2011 r., I SA/Wr 1412/10: *trudna sytuacja materialna podatnika sama w sobie nie może być uznana za przesłankę umożliwiającą zastosowanie ulgi, a tym bardziej nie można jej utożsamiać z ważnym interesem podatnika. W przeciwnym razie prowadziłoby to do absurdu. Zawsze ulga w zapłacie zobowiązania podatkowego jest w interesie (faktycznym) podatnika. W rezultacie każdy podatnik znajdujący się w trudnej sytuacji majątkowej spełniałby przesłankę przyznania ulgi. Dlatego ważne jest wykazanie nadzwyczajności tej sytuacji, w której podatnik znalazł się niezależnie od swojego postępowania, a tego strona postępowania w toku niniejszego postępowania nie wykazała.*

Biorąc pod uwagę powyższe, odroczenie płatności lub rozłożenie na raty zapłaty kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych w tym wypadku należy uznać za nieuzasadnione.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 157, poz. 1241, z 2011 r. Nr 34, poz. 173) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymuje:

1. Teresa Durak
„MARGO” s.c.
ul. Handlowa 2
36-100 Kolbuszowa